

Emekli Tümamiral Cem Gürdeniz : Doğu Akdeniz'de İkinci Sevr ve Hayali Türk - Amerikan Deniz Savaşı

LİNK : <https://www.ulusal.com.tr/gundem/dogu-akdenizde-ikinci-sevr-ve-hayali-turk-amerikan-deniz-savasi-h227408.html>

ABD'nin denizlerde ve okyanuslarda en büyük rakiplerinden birisi olan Rusya'ya karşı uygulanacak harp oyunlarında bile suni savaş senaryosu kullanılırken, NATO müttefiki bir ülkenin senaryoda açık şekilde düşman statüsüne alınması Türkiye'ye ciddi bir mesaj ve diplomatik hakarettir.

Yüzbaşı Decatur ve Trablusgarp (1804) Çatışması tablosu

Yazılarımı sürekli okuyanlar bilir. Denizde vekalet savaşı olmaz. Karada PKK ve IŞİD gibi devlet dışı aktörlerle savaşsınız ancak denizde ulus devletler savaşır. Türk ordusu gerek Fırat Kalkanı gerekse Zeytin Dalı harekatında vekiller ile savaşıyor görünebilir ancak savaşın gerçek karşı tarafı topyekun Atlantik cephe. Bu durumun hükümetler arası ilişkilerin diplomasi yolu ile yürütülmesine engel teşkil etmediğini söyleyebiliriz. Ancak denizde bu strateji uygulanamaz. Hele çıkar çatışma alanı Doğu Akdeniz ise...

JEOPOLİTİK AĞIRLIK MERKEZİ: DOĞU AKDENİZ

21'inci yüzyılda Türkiye'nin en ciddi jeopolitik sorun alanı Doğu Akdeniz'dir. Zira Atlantik cephe Türkiye'den neredeyse Mavi Vatanın dörtte birinden vazgeçmesini istemektedir. Bu nedenle yaşanan sürece İkinci Sevr dönemi diyebiliriz. 1919 sürümünde anavatanın, 2019 sürümünde Mavi Vatanın parçalanması hedeflenmektedir. Bu kapsamda Doğu Akdeniz'de yaşananlar ve yaşanacaklar Ege sorunlarını gölgede bırakmaktadır. Zira karşımızda dev enerji firmaları ve arkalarında emperyalizmin tarihsel temsilcisi devletler vardır. (Noble Energy ve Exxon-Mobil: ABD; Total: Fransa; ENI: İtalya gibi)

İTTİFAK DÜŞMAN OLUR MU?

Ancak durum görünenden çok daha karmaşıktır. Türkiye, mavi vatanını parçalamak isteyenlerle aynı askeri ittifak şemsiyesi altındadır. Paradokslar silsilesi yaşanmaktadır. Bu nedenle Türkiye'ye donanma üzerinden yapılacak baskı ve uyarılar önce çekirdek ikili (Güney Kıbrıs Rum Yönetimi ve Yunanistan) ile onların ayrılmaz müttefikleri İsrail ve Mısır aracılığı ile deniyor. Sonra baskı cephesi büyütülüyor. Tatbikatlar, yeni silah alımları, denizde ve enerjide işbirliği açıklamaları, Türkiye karşıtı AB ilerleme raporları, ABD'nin çok sayıdaki düşünce kuruluşu ve kongre araştırma raporları, Atlantik cephede bazı siyasi

kişiliklerin tehdit dolu beyanatları gibi faaliyetler Türk iradesini değiştirmeyi hedefliyor. Bu baskılara ABD Başkanı Trump'un 13 Ocak tweetinde Türk ekonomisi için kullandığı devastate (mahvetmek) fiilini, ya da 20 Mart Kudüs Zirvesinde ABD Dışişleri Bakanının Türkiye için kullandığı malign (habis) tanımlamasını ve son olarak S-400 ve F-35 uçakları üzerinden yürütülen baskı siyasetini de ekleyebiliriz.

AMERİKAN SENARYOSUNDAKİ DÜŞMAN: TÜRKİYE

Fakat bu saydıklarımın hiç biri, Amerikan Silahlı Kuvvetleri ateş gücünün Türkiye'ye karşı kullanılmasını açık bir şekilde dile getirmiyordu. Türkiye'deki Amerikan çıkarlarını ve Atlantik Sistemin Türk dostlarını tamamen kaybetmemek için hassas bir dil kullanan ve dolaylı tutum stratejisi uygulayan ABD, bugüne kadar yaptığı Türkiye karşıtı faaliyetlerde (4 Temmuz 2003 Özel Kuvvetlere Çuval Geçirme hadisesi hariç) ya Türkiye'deki FETÖ benzeri işbirlikçi enstrümanları kullanarak kumpas/baskı kurulmasını sağlıyor ya da gerek NATO, gerekse milli tatbikatlarında (Millenium Challenge 2000 gibi) jenerik bir coğrafya, uydurma isimler ya da semboller üzerinden Türkiye'ye mesaj vermeye çalışıyordu. Şimdi bu stratejinin değiştiğini ve ABD'nin vites yükselttiğini görüyoruz. Başkanlığını Yunan asıllı eski NATO Avrupa Müttefik Kuvvetler Komutanı (SACEUR), Emekli Oramiral James Stavridis'in yaptığı USNI-United States Naval Institute (ABD Deniz Kuvvetleri Enstitüsü) bağımsız, kâr amacı gütmeyen bir düşünce kuruluşudur. Temel amacı, Amerikan deniz gücünün geliştirilmesine strateji, taktik ve fikirler üreterek katkı sağlamaktır. Aktif ve emekli, yerli ve yabancı binlerce üyesi vardır. Her sene onlarca yeni kitap USNI markasıyla çıkarılır. 1986 yılından bu yana çıkarılan "Naval Operations and Fleet Tactics (Deniz Harekatı ve Donanma Taktikleri)" isimli referans kitabın Temmuz 2018'de tamamlanan üçüncü baskısının 15. Bölümü, Ege Muharebesi (The Battle of Aegean) adıyla yayınlandı. Bu bölümde ABD Donanması ile Türk Donanması savaştırılıyor. Birinci baskıda hayali Amerikan-Sovyet deniz savaşı suni bir harita ve senaryo üzerinden; ikinci baskıda (1999) suni bir coğrafyada kıyı sularında deniz harbi işlenirken, **son baskıda gerçek haritalar ve gerçek olgular kullanılmış.** USNI'nin yayınladığı referans bir kitapta, bir NATO üyesini açıkça düşman statüsünde görmesi ciddi bir sorundur. ABD'nin denizlerde ve okyanuslarda en büyük rakiplerinden birisi olan Rusya'ya karşı uygulanacak harp oyunlarında bile suni savaş senaryosu kullanılırken, **NATO müttefiki bir ülkenin senaryoda açık şekilde düşman statüsüne alınması Türkiye'ye ciddi bir mesaj ve diplomatik hakarettir.** Zira kitabın önsözü ABD Deniz Kuvvetleri Komutanı tarafından yazılmış ve imzalanmıştır. NATO'da bile tatbikat senaryolarında hedef ülkenin kim olduğu uzmanlar tarafından bilinmesine rağmen, hiçbir zaman o ülkenin ismi doğrudan zikredilmez, suni bir isim kullanılırken, bir NATO ülkesine (Türkiye) karşı, bir başka NATO ülkesinin (Yunanistan) savaşını adeta kışkırtan ve daha sonra, tüm askeri ve siyasi gücü ile o ülkenin yanda savaşa katılacağı açıklayan bir senaryo, bulunabilecek en hafif tabiri ile, skandaldır. İlk iki baskısı sadece duayen deniz taktik uzmanı Wayne Hughes tarafından yazılan kitabın 3. Baskısında yeni yazar olarak E. Amiral Grier yer almış. Bu baskıda yeni kavramların ve özellikle Türk Amerikan çatışmasının eklenmesinde 90 yaşına gelen Hughes'un rolünden çok, müktesebatı modern deniz taktikleri, bilgi harbi, asimetrik harp, suni zeka, insansız araçlar, mayın harbi ve denizaltı savunma harbi olan, uzun yıllar NATO'da ve ABD Deniz Akademisinde çalışan Amiral Grier'ın rolünün öne çıktığını söyleyebiliriz.

DOST GÖRÜNEN DÜŞMAN: TÜRKİYE

Senaryo, Kıbrıs'a Yunanistan'ın balistik füzeler yerleştirmesini Türkiye'nin bunu önlemesi ve fırsattan yararlanarak benzer silahların yerleştirileceği Limni, Midilli, Sakız, Sisam ve İstanköy adalarını işgal etme niyeti üzerine kurgulanmış. Başlangıçta senaryonun Türkiye'yi hedef almadığı, 1920 yılında Amerikan donanmasının İngiliz donanmasına karşı oynadığı harp oyunlarına benzetilerek kurgulanmış olduğu belirtilse de, metinde Türkiye için 'dost görünümlü güçlü bir düşman' ifadesi kullanılması bu kabullenmeyi baştan çürütüyor. Türkiye'nin İslami değerlere sahip çıkan, ancak fanatik teokratik yaklaşıma sahip olmayan bir ülke olduğu belirtilen (her nedense laik-secular kelimesi kullanılmamış) senaryoda, Amerikan ateş gücünü Türk anavatanına yönlendirmenin ABD çıkarları için bir felaket olacağı vurgulanıyor.

Senaryo gereği, Ege'de gerçekleştirilen deniz kampanyasında silahlı çatışma alanı olarak sadece deniz tarafı kullanılmış. ABD 6. Filosu, başlangıçta Yunanistan'ın ve Güney Kıbrıs'ın toprak bütünlüğünü sağlamak ve Yunan Donanmasının yokoluşunu önlemek için Kıbrıs'a giden Türk amfibi konvoyuna ve filosuna karşı Aegis sınıfı kruvazörleri gönderiyor. Türkiye birini batırıyor. Onlar da adaya giden Türk tank çıkarma gemisini (LST) batırıyor. Gemiyle birlikte 700 kişi kaybediliyor. Daha sonra savaş Ege'ye yayılıyor, Türkiye Boğaz önü ve Doğu Ege adalarını işgale yöneliyor.

TÜRKİYE'Yİ TAMAMEN KAYBETMEMEK

6. Filonun hedefi amfibi gücü adalara varmadan diğer muharip unsurlarla birlikte imha etmek. Bunun için de Türk savaş gemilerinin karşısına yem olarak 6 adet korvet tipi gemi çıkararak Türk unsurları açık denize çekmek. Bu gemiler Türkleri oyalarken senaryoda gelecekte sahip olunması gerektiği vurgulanan 8 adet Phantom ismi verilen ve her biri 10 tane taktik balistik füze taşıyan kıyı sular saldırı gemileri ile Türk donanmasının işini bitirmek hedefleniyor. Senaryoda çok güçlü düşman olarak gösterilen Türkiye'ye karşı Ege'deki Türk kıyılarından itibaren tam bir deniz kontrolünün tesisi amaçlanıyor. Kıyı sularda deniz savaşının değişik taktik, doktrin ve muharebe sistemleri gerektirdiği ve yeni gemi tipleri ile silahlara olan ihtiyaç öne çıkarılıyor. Senaryoda amacın, savaşı karaya yaymadan sadece denizde kısıtlı ve emniyetli bir hareket yaparak riski azaltmak olduğu belirtiliyor. Böylece hem Türkiye'yi tamamen kaybetmemek ve aynı zamanda Amerikan gemi ve can kaybını artırmamak amaçlanıyor. Genelde bilgi harbi ve insansız sistemlerin kullanılmasına vurgu yapılan senaryoda 6. Filo süper kahraman olarak gösterilmiş ve sayısal olarak güçlü Türk donanmasının karşısına zaman kaybetmeden çıkarılmış. Senaryo bu meydan okumayı İkinci Dünya Savaşının Pasifik Cephesinde Japonya'ya karşı kazanılan Midway savaşına benzetiyor. Avrupa Amerikan Deniz Kuvvetleri Komutanının akış içinde "barışı sağlamak için kan dökmenin gerekli olduğuna inanıyorum" sözü dikkat çekiyor. Senaryo Amerikan Başkanını tam bir Yunan hayranı yaparken, Amerikan Milli Güvenlik Kurulu Kıbrıs'a yönelik fiili bir hareketin ABD'ye yapılmış olacağı tehdidini ihmal etmiyor. Yunanistan'a da hiç bir adasının işgal edilmeyeceği garantisi veriliyor. Her nasılsa savaş Türkiye, Amerikan kruvazörünü batırarak başlatıyor. Senaryoda dikkat çeken bir diğer önemli husus, Ege gibi kıyı sularda Amerikan donanmasının bu sahada tecrübeli Türk donanması karşısında büyük riskler alamayacağı ve gemi kayıplarına tahammül edemeyeceğini belirtmesi. Bu nedenle Truman uçak gemisi, Türk Hava Kuvvetleri ve Türk

gemilerinin füze menzili içine sokulmuyor. Diğer taraftan kıyı sularda Harpoon benzeri gemiye karşı güdümlü mermilerin de ana kara ve adaların gölgesi nedeni ile güvenilir olmayacağı genellemesi yapılıyor. Senaryoda Ruslar da Türkleri ikna için aracı olarak kullanılmış. “Türlere söyleyin. Adaları işgal etmesin.”

SEMBOLLER VE MESAJLAR

Amerikalı meslektaşlarımız semboller üzerinden mesaj vermeyi de ihmal etmemişler. Amerikalı Oramiralin İtalya'daki NATO görevinden ve Rhode Island/Newport'taki Deniz Harp Akademisinden arkadaşı olan Türk Donanma Komutanının adı Oramiral Mehmet Abdül. Yazar, Abdül'ün Birinci Dünya Savaşında İngilizlerin Türkleri medyada küçük gördüğü karikatür ve yazılarda kullandığı bir tabir olduğunu bilmediğimizi sanıyor olabilir. Diğer sembol isim açık olarak verilmiş ve izah edilmiş. Phantom filosunun iki komutanından birisinin adı Albay Stephanie Decatur. Bayan subaya verilen soyadı da 1804 yılında Cezayir Dayısını yenerek Berberi gambotunu ele geçiren Deniz Yüzbaşı Stephen Decatur'dan geliyor. Amerikan Donanmasının ilk deniz zaferi olarak kabul edilen olayı resmeden ve yere düşen Türk bayrağını da gösteren Dennis Malone'nun yağlı boya tablosu, Pentagon'da ABD Deniz Kuvvetleri Komutanı makam odası girişinde bulunuyor.

GÜNCEL NAVARİN TEHDİDİ

Söz konusu kitabın 15. Bölümü salt bir deniz taktik kitabının çok ötesindedir. Türkiye'nin Ege, Kıbrıs ve Doğu Akdeniz'de çıkarlarını korumak için Yunan deniz gücü ile karşı karşıya kaldığında Amerikan gücünün kayıtsız şartsız Yunanistan'ın yanında olacağını ve bu uğurda gerekirse Türk donanmasını imha edebileceğinin açık mesajını veriyor. Durumu 1827 yılında Pilos'ta yaşanan Navarin Baskını şartlarına benzetebiliriz. Reel politik düzlem ile bu senaryo bir arada değerlendirildiğinde, Doğu Akdeniz'de, kontrolü giderek güçleşen askeri yığınaklanmanın devam ettiği; Türkiye ve KKTC'nin deniz yetki alanındaki meşru haklarına şirketleri üzerinden araştırma ve fiili delme, faaliyeti ile meydan okuyan; resmi açıklamada Türkiye'ye “habis” diyebilen siyasi ittifakların yer aldığı bir ortamda, ABD Deniz Enstitüsü tarafından yayınlanan bu senaryo, düşmanca bir niyetin yansıması ve Türkiye'yi hala Bon Pour L'Orient (şark için iyi) olarak görme temayüllerinin bir sonucu olarak değerlendirilmelidir.

DİKKAT EGE'YE ÇEKİLİYOR

Senaryonun ve taktiklerin Ege hareket alanı açısından eleştirisi için sayfalar yetmez. Ancak söylenmeden geçilemeyecek husus, senaryoda bir savaşta son sözü söyleyecek Türk denizaltılarından hiç bahsedilmemiş olmasıdır. Pek çok maddi hata ve yanlış bilgi ile bu senaryo ve hal tarzının, hiç bir yerinde Doğu Akdeniz'de Türkiye'nin kıta sahanlığını koruma kararlılığı ve hidrokarbon kaynakları mücadelesine yönelik gönderme

yapılmaması da çok ilginçtir. Halbuki bugün için asıl mesele Ege'deki durumdan çok daha önemli olan Doğu Akdeniz enerji kaynakları mücadelesidir. **Bir bakıma kurguda, Türkiye'yi Ege sorunlarına çekerek, Doğu Akdeniz yetki alanı paylaşım mücadelesini ikinci plana atmasını arzulayan bir mesaj verilmeye çalışılmıştır.** Senaryoda Türkiye'nin Avrasya'ya ve özellikle Rusya'ya tamamen yönelmemesi için de tedbirler alındığını görüyoruz. Örneğin Türk Amfibi gücünü önlemek için çok fazla can kaybına neden olacağından denizaltıların kullanılması ya da ana karaya hava saldırısı istenmiyor. Yani Türk kamuoyunu kazanmak için açık kapı bırakılıyor.

YUNANİSTAN'A VE RUMLARA GÖREV

Diğer yandan Yunanistan ve Güney Kıbrıs'a bu senaryo ile aslında bir görev verilmektedir. "Türkiye'nin askeri gücü çok artmıştır, siz şimdi ön alırsanız, bizim de desteğimizle Türkiye'yi yener, karada ve denizde siyasi hedeflerinize ulaşırsınız." Geçmişte emperyalizmin benzer teşvikleri ile kendi başlarına "Küçük Asya" felaketini getirmiş olanların, bu ucuz ve çok tehlikeli senaryoda yer alıp almayacaklarını bilemeyiz.

BİLGE DEVLET ADAMLARI NEREDE?

Diğer taraftan bazı Amerikalıların İkinci Dünya Savaşının bilge amirallerinden ders alması gerekiyor. Mesela Amiral King ve Amiral Leahy başta Başkan Truman olmak üzere karşı cephenin yoğun baskısına rağmen 1945 yılında Japonya'ya karşı nükleer silahların kullanılmasına açıkça karşı çıkmıştı. Bugün de ABD devlet sisteminde savaş çığırkanlığı yapanları dizginleyecek akıl devlet adamlarına ihtiyaç var. Sadece denizde kısıtlı kalacağını hayal ettikleri Türk Amerikan savaşının söz konusu koşul sağlansa bile yaratacağı deprem ve kıracağı fay hatlarını Amerikalılar düşünemiyor mu? Türkler ve Türk Donanması, anavatan ve mavi vatanın bir karışını vermez. Bu uğurda güç kullanım tehdidi ve savaş ile caydırılmaz. Ege'de veya Doğu Akdeniz'de 1827 ve 1919 koşullarını geri getirmenin, mantık dışı senaryolarla Türkiye'ye mesaj vermenin zamanı geçmiştir. Zaman, deniz dibi kaynaklarının ve deniz yetki alanlarının kıyıdaşlar arasında hakça paylaşılması için müzakere edilmesi; Ege'de başta karasuları genişliği sorunu olmak üzere Yunan oldubittilerinin Türkiye'nin hayat alanını nasıl kısıtlayacağını anlaşılması zamanıdır. Zaman, Yunanistan ve Güney Kıbrıs'ın ulusal güçlerinin ötesinde hayaller ile Türk mavi vatanından hırsızlık yapma teşebbüslerine son vermeleri zamanıdır.

CHURCHİLL DERSLERİ

Diğer yandan yazarlara, Birinci Dünya savaşında Türkler için kullanılan Abdül'ün yerini Mehmetçiğin aldığını hatırlatalım. Beğenmedikleri Abdül, Çanakkale'de ve Kurtuluş Savaşında Mehmetçiğe dönüştü. Churchill'in Lozan sonrası hatıratındaki ifadesi ile: "Türklerin yeniden Avrupa'ya girmeleri, müttefikler için en kötü aşağılanmadır... Müttefiklerin zaferi hiçbir yerde Türkiye'deki kadar tam olmamıştı. Şimdi galibin gücü hiçbir yerde Türkiye'deki kadar gösterişli bir şekilde aşağılanmamıştır." Amerikalı meslektaşlarımızı tarih okumaya davet ediyoruz. Unutulmamalıdır ki, karşılıklı saygı ve anlayış üzerine inşa edilecek Türk - Amerikan dostluğunun küresel barış ve istikrara katkısı, bu ucuz senaryoların yaratacağı karmaşa ve yıkımdan çok daha değerlidir.

Başta Dışışleri ve Savunma Bakanlıklarımız olmak üzere devletimizin sorumlu makamları kuşkusuz bu senaryoyu ciddi şekilde değerlendirecektir. Ancak, Türk ve KKTC kamuoyu, devlet yönetiminde bulunanlardan, bu konuda yaptıkları/yapacakları resmi girişimler ve gösterdikleri kararlılıkla ilgili aydınlatıcı açıklamayı da beklemektedirler.

Aydınlık

[status draft]

[nogallery]

[geotag on]

[publicize off|twitter|facebook]

[category araştırma]

[tags ANALİZ, Emekli, Tümamiral, Cem Gürdeniz, Doğu Akdeniz, İkinci Sevr, Hayali, Türk, Amerikan, Deniz Savaşı]